

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 03694-19/2020-ERU

V Jihlavě dne 26. října 2021

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti **SOLAR 2 s.r.o.**, se sídlem Pobřežní 620/3, 186 00 Praha 8 - Karlín, IČ: 277 09 167 (dále též „účastník řízení“), zastoupené Mgr. Ing. Lukášem Janíčkem, advokátem se sídlem Na Poříčí 1079/3, 110 00 Praha 1, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03694-14/2020-ERU ze dne 11. února 2021 (sp. zn. OSR-03694/2020-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a podle § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o působnosti orgánů ČR v oblasti cen“), ve **výroku I.** uznal účastníka řízení vinným ze spáchání pokračujícího přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), kterého se dopustil tím, že jakožto prodávající (držitel licence na výrobu elektřiny) nedodržel při čerpání podpory na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů formou výkupních cen věcné podmínky, včetně pravidel a postupů pro stanovení těchto cen, jejich změn a způsobu jejich uplatňování a vyúčtování stanovené cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona o cenách, konkrétně bodu (1.4.) části B) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 3/2017, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie, ve znění cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 9/2017 (dále jen „cenové rozhodnutí“), když dílčími útoky ve dnech 7. února 2018, 8. března 2018, 9. dubna 2018, 9. května 2018, 8. června 2018, 10. července 2018, 7. srpna 2018, 9. září 2018, 6. října 2018, 8. listopadu 2018, 7. prosince 2018 a 8. ledna 2019 (tj. za období roku 2018), vyúčtoval pro výrobní zdroje elektřiny ID [REDAKCE] (dále jen „FVE Jaroslavice I“) a ID [REDAKCE] (dále jen „FVE Jaroslavice II“), paralelně připojené přes jedno odběrné místo provozovatele distribuční soustavy, odlišnou výkupní cenu elektřiny, přestože nezajistil samostatné měření výroby elektřiny vyrobené z každého tohoto výrobního zdroje elektřiny v souladu s vyhláškou č. 82/2011 Sb., o měření elektřiny a o způsobu stanovení náhrady škody při neoprávněném odběru, neoprávněné dodávce, neoprávněném přenosu nebo neoprávněné distribuci elektřiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o měření elektřiny“), čímž získal nepřiměřený majetkový prospěch ve výši [REDAKCE] Kč bez DPH, za což mu byla ve **výroku II.** uložena pokuta ve výši 20 000 Kč a ve **výroku III.** povinnost nahradit náklady řízení, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu

s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad společnosti SOLAR 2 s.r.o., se sídlem Pobřežní 620/3, 186 00 Praha 8 - Karlín, IČ: 277 09 167, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03694-14/2020-ERU ze dne 11. února 2021 (sp. zn. OSR-03694/2020-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Kontrolní zjištění

Energetický regulační úřad zahájil dne 8. března 2019 u účastníka řízení kontrolu podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, ve věci možného porušení § 5 odst. 5 zákona o cenách. O kontrolních zjištěních vyhotovil kontrolní orgán dne 26. listopadu 2019 protokol o kontrole č. ██████████, č. j. 02822-21/2019-ERU. Kontrolou bylo zjištěno, že účastník řízení v postavení držitele licence na výrobu elektřiny za kontrolované období od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018 nedodržel při čerpání podpory na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů formou výkupních cen věcné podmínky dané cenovým rozhodnutím, když nezajistil samostatné měření výroby elektřiny z výrobního zdroje FVE Jaroslavice I, čímž porušil povinnosti dané § 5 odst. 5 zákona o cenách, neboť uplatnil podporu o ██████████ Kč bez DPH vyšší, než mu cenové předpisy umožňovaly. Vůči kontrolním zjištěním uvedeným v Protokolu o kontrole podal účastník řízení námitky, které byly jako nedůvodné zamítnuty.

Z Protokolu o kontrole vyplynulo, že účastník řízení provozuje dvě fotovoltaické elektrárny (FVE Jaroslavice I a FVE Jaroslavice II), přičemž každá z nich je tvořena jedním výrobním zdrojem. Elektrárna FVE Jaroslavice I byla uvedena do provozu v roce 2008, FVE Jaroslavice II pak v roce 2009. Obě výrobní elektřiny jsou připojeny přes stejné odběrné předávací místo k distribuční soustavě společnosti E.ON Distribuce, a.s., a účastník řízení nárokuje pro obě tyto výrobní podpory ve formě výkupních cen. Kontrolou bylo zjištěno, že účastník řízení v kontrolovaném období neměřil množství elektřiny vyrobené v FVE Jaroslavice I, neboť to bylo vypočítáváno jako rozdíl hodnoty naměřené fakturačním elektroměrem označeným „4. Q“ (množství elektřiny dodané do distribuční soustavy souhrnně za obě provozovny) a součtu hodnot naměřených elektroměry „2 A“ a „2 B“ (množství vyrobené elektřiny v FVE Jaroslavice II, na něhož byla nárokována podpora). Technologickou vlastní spotřebu účastník řízení neměří, neboť elektřina měřená měřidlem „4. Q“ je měřena za místem odběru technologické vlastní spotřeby. Množství elektřiny dodané do distribuční soustavy bylo měřeno souhrnně za obě provozovny na straně VN, bylo tedy očištěno o ztráty vzniklé na zvyšovacím transformátoru.

II. Řízení na prvním stupni

Dne 4. května 2020 oznámil Energetický regulační úřad účastníku řízení zahájení správního řízení pro podezření ze spáchání pokračujícího přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách.

Účastník řízení v průběhu řízení na prvním stupni zejména zdůrazňoval, že při provozu svých výroben elektřiny zákon o podporovaných zdrojích, zákon o cenách ani související

předpisy neporušoval. Podle jeho názoru se na něj bod (1.4.) části B) cenového rozhodnutí neuplatní, neboť FVE Jaroslavice II není dalším zdrojem, který by byl uveden do provozu v rámci FVE Jaroslavice I, nýbrž se jedná o samostatnou výrobu elektřiny, připojenou paralelně vedle výroby FVE Jaroslavice I. Účastník řízení má za to, že elektřinu v obou výrobnách měří v souladu se zákonem. Současně upozornil, že z technických důvodů není možné umístit podružný elektroměr tak, aby měřil pouze elektřinu vyrobenou ve FVE Jaroslavice I, když část výroby FVE Jaroslavice II je připojena právě prostřednictvím FVE Jaroslavice I. Kromě toho vyhláška o měření elektřiny připouští, že zajišťování měření elektřiny může spočívat i v odečítání a zpracování údajů z měření. Dále pak účastník řízení namítl, že povinnost měřit samostatně elektřinu ve více zdrojích výroby není stanovena zákonem, ale pouze cenovým rozhodnutím. Účastník řízení v roce 2018 (ani jindy) nečerpal podporu neoprávněně a nijak neporušil žádnou povinnost stanovenou zákonem nebo jiným právním předpisem. Nad rámec toho sdělil, že za účelem předcházení možným budoucím nedorozuměním začal činit kroky k provedení technologických změn ve FVE Jaroslavice I, resp. FVE Jaroslavice II, aby výroba v každé z těchto výroben byla měřena samostatným měřidlem. Příslušná měřidla by měla být instalována nejpozději do poloviny června 2020. Závěrem účastník řízení navrhl, aby Energetický regulační úřad správní řízení zastavil, neboť se tvrzený přestupek nestal, a pro případ, že by správní orgán shledal, že k přestupku dojít mohlo, aby s ohledem na výše uvedené od potrestání upustil.

Přípisem ze dne 19. května 2020 vyrozuměl správní orgán společnost E.ON Energie, a.s., se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, 370 01 České Budějovice, IČ: 260 78 201, coby povinně vykupujícího, o možnosti uplatnit nárok na náhradu majetkové škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení. Jmenovaná dne 25. května 2020 správnímu orgánu sdělila, že se necítí být projednávaným přestupkem poškozena.

Přípisem ze dne 11. června 2020 vyrozuměl správní orgán účastníka řízení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a o možnosti doložit aktuální majetkové poměry. V reakci na to účastník řízení zejména odkázal na svá předchozí vyjádření ve věci, upozornil na porušení zásad *nullum crimen sine lege* a *in dubio mitius*, jakož i na nepřipustnou analogii a neexistenci nepřiměřeného majetkového prospěchu. Opakovaně navrhl, aby správní orgán vedené řízení zastavil.

III. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím č. j. 03694-14/2020-ERU ze dne 11. února 2021 rozhodl Energetický regulační úřad tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Energetický regulační úřad zrekapituloval kontrolní zjištění a kvalifikoval jednání účastníka řízení jako pokračující přestupek. Prvostupňový orgán v průběhu správního řízení zjistil, že účastník řízení v kontrolovaném období uplatňoval pro každý z výrobních zdrojů FVE Jaroslavice I (uveden do provozu v roce 2008) a FVE Jaroslavice II (uveden do provozu v roce 2009), připojených přes jedno odběrné místo do distribuční soustavy, odlišnou výši podpory, přestože množství elektřiny vyrobené v FVE Jaroslavice I není samostatně měřeno, ale je vypočítáváno jako rozdíl hodnoty naměřené fakturačním elektroměrem označeným „4. Q“ (množství elektřiny dodané do distribuční soustavy souhrnně za obě provozovny) a součtu hodnot naměřených elektroměry „2 A“ a „2 B“ (množství vyrobené elektřiny v FVE Jaroslavice II). Účastník řízení tedy v rozporu s bodem (1.4.) části B) cenového rozhodnutí nezajistil samostatné měření výroby elektřiny vyrobené z každého tohoto výrobního zdroje v souladu s vyhláškou o měření elektřiny, ale hodnotu pro FVE Jaroslavice I dopočítával

z hodnot jiných instalovaných měřidel. V takovém případě měl uplatňovat pro celou výrobu elektřiny pouze nejnižší výši podpory z nárokových podpor, a to výkupní cenu pro výrobní uvedené do provozu v roce 2009, tj. ve výši 15 304 Kč/MWh. Účastník řízení však v kontrolovaném období ve vztahu k FVE Jaroslavice I nárokoval výkupní cenu ve výši 16 432 Kč/MWh pro výrobní s datem uvedení do provozu v roce 2008. V roce 2018 tak uplatnil podporu o [REDACTED] Kč bez DPH vyšší, než mu cenové předpisy umožňovaly.

Námítky účastníka řízení Energetický regulační úřad nepřijal. Vyhodnotil, že bod (1.4.) části B) cenového rozhodnutí se na účastníka řízení plně uplatní, neboť FVE Jaroslavice II je sice na jeho licenci zapsaná jako samostatná provozovna, avšak ve skutečnosti se jedná o další zdroj uvedený do provozu v rámci FVE Jaroslavice I, když obě výrobní elektřiny jsou paralelně připojeny do jednoho předávacího místa a měření elektřiny pro FVE Jaroslavice I je odvozeno od fakturačního měřidla a od elektroměrů, které měří hodnoty vyrobené v FVE Jaroslavice II. Fakticky se tak jedná o dva zdroje jedné provozovny. Prvostupňový orgán shledal naplnění jak formální, tak i materiální stránky přestupku a přistoupil k uložení sankce, přičemž uvedl, že podmíněné upuštění od uložení správního trestu se s ohledem na výši nepřiměřeného majetkového prospěchu nejeví jako dostatečné potrestání účastníka řízení.

IV. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03694-14/2020-ERU ze dne 11. února 2021, které mu bylo doručeno dne 15. února 2021, podal účastník řízení dne 2. března 2021 rozklad, v němž navrhl, aby Rada rozhodnutí správního orgánu zrušila a řízení zastavila.

Účastník řízení v podaném rozkladu odkázal na svou předchozí argumentaci. Zdůraznil, že přestupek nespáchal, neboť při provozu svých výroben nijak neporušoval zákon o podporovaných zdrojích, ani zákon o cenách či související předpisy. Podle názoru účastníka řízení se na něj bod (1.4.) části B) cenového rozhodnutí nevztahuje, neboť neprovozuje jednu provozovnu sestávající ze dvou zdrojů, ale dvě výrobní elektřiny, kdy každá z nich sestává z jednoho výrobního zdroje. V této souvislosti prvostupňovému orgánu vytknul jeho argumentaci stran licence a specifikace provozoven uvedených na licenci účastníka řízení a dále to, že správní orgán pojmy provozovna, výrobní a zdroj často zavádějícím způsobem zaměňuje. Účastník řízení má za to, že měřil v roce 2018 elektřinu vyrobenou v jednotlivých výrobních FVE Jaroslavice I a FVE Jaroslavice II v souladu se zákonem, když množství elektřiny vyrobené v jednotlivých výrobních řádně rozdělával, a proto se neoprávněně neobohatit a podporu neoprávněně nečerpal. Pokud by totiž účastník řízení měřil výrobní elektřinu způsobem, jakým požaduje Energetický regulační úřad, dospěl by měřením ke stejným hodnotám vyrobené elektřiny, k jakým dospěl výpočtem. Účastník řízení pak dokonce v roce 2018 uplatňoval nárok na podporu v nižší výši, než v jaké by byl jinak oprávněn, neboť veškerou technologickou vlastní spotřebu uplatnil na množství elektřiny vyrobené ve výrobní FVE Jaroslavice I, která má nárok na vyšší podporu než FVE Jaroslavice II.

V. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Po přezkoumání rozkladem napadeného rozhodnutí neshledala Rada vznesené námitky účastníka řízení důvodnými, naopak dospěla k závěru, že Energetický regulační úřad v dané věci rozhodl správně, napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu. Rada se ztotožňuje i s výkladem právních norem, které v rámci právního posouzení prvostupňový správní orgán aplikoval, proto na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje a k námitkám účastníka řízení uvádí následující.

Podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách se fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba jako prodávající dopustí přestupku tím, že nedodrží věcné podmínky, pravidla nebo postupy pro stanovení úředních cen, jejich změn a způsobu jejich sjednávání, uplatňování a vyúčtování, stanovené cenovými orgány podle § 5 odst. 5.

Podle § 5 odst. 5 zákona o cenách regulace formou maximální, pevné nebo minimální ceny platí pro všechny prodávající a kupující určeného druhu zboží. Pro uplatnění jednotlivých forem regulace cen mohou cenové orgány stanovit další věcné podmínky, včetně pravidel a postupů pro stanovení těchto cen, jejich změn a v případě nájmu nemovitostí nebo jejich částí a služeb spojených s jejich užíváním i způsob jejich sjednávání, uplatňování a vyúčtování. Cenové orgány mohou stanovit u stejného zboží souběžně maximální a minimální cenu.

Ačkoliv podpora elektřiny představuje určitý veřejnoprávní zásah státu, resp. pobídku státu, aby byla elektřina vyrobená z obnovitelných zdrojů zvýhodňována a tím i více využívána, systém a způsob, jakým byla podpora (zejména formou výkupních cen) nastavena, staví výrobce do role prodávajících, kterým umožňuje takto vyrobenou elektřinu fakticky prodávat za netržní garantovanou cenu a povinně vykupujícím podle zákona o podporovaných zdrojích naopak stanovuje povinnost tuto elektřinu přednostně za stanovenou cenu vykupovat. Jedná se o regulovanou oblast primárně upravenou zákonem o podporovaných zdrojích, který staví Energetický regulační úřad do role regulátora cen v oblasti podpory. Tuto působnost vykonává Energetický regulační úřad v souladu se zákonem o působnosti orgánů ČR v oblasti cen (viz § 2c) a rovněž zákonem o cenách. Jakožto cenový orgán je proto Energetický regulační úřad oprávněn stanovit věcné podmínky a pravidla pro uplatnění cen podle § 5 odst. 5 zákona o cenách, jejichž nedodržení je účastníku řízení vytýkáno.

Jednou z těchto podmínek je i bod (1.4.) části B) cenového rozhodnutí, který stanoví, že je-li v rámci výroby elektřiny uveden do provozu další výrobní zdroj elektřiny nebo více výrobních zdrojů nebo splňuje-li jeden či více výrobních zdrojů elektřiny v rámci jedné výroby elektřiny podmínky pro uplatnění odlišných podpor, může výrobce uplatňovat odlišnou podporu pro jednotlivé výrobní zdroje elektřiny za předpokladu, že zajistí samostatné měření výroby elektřiny vyrobené z každého výrobního zdroje elektřiny v souladu s jiným právním předpisem (poznámka zde odkazuje na vyhlášku o měření elektřiny). V případě neosazení samostatného měření může výrobce elektřiny uplatňovat za celou výrobu elektřiny pouze nejnižší výši podpory při výběru z více možných podpor. Srovnáním předcházejících cenových rozhodnutí, kterými byla stanovována podpora výroby elektřiny, je možno zjistit, že uvedená věcná podmínka je v cenových rozhodnutích stanovována dlouhodobě.

Význam a účel takto stanovené podmínky tkví v tom, aby v případě zdrojů, které mají nárok na odlišnou výši podpory, bylo zajištěno, že měření vyrobené elektrické energie probíhá

odděleně a u každého zdroje může výrobce nárokovat podporu, která přesně odpovídá množství vyrobené elektřiny z tohoto zdroje. U fotovoltaických elektráren je tato podmínka o to důležitější, neboť z technického hlediska v praxi mohou být jednotlivé zdroje uváděné postupně do provozu oddělitelné jen velmi obtížně, např. mohou technologicky představovat součást jedné výrobní. V případech, kdy byly jednotlivé výrobní zdroje uvedeny do provozu v různých letech, na základě čehož mají nárok na odlišnou výši podpory, je nutné na zajištění jejich samostatného měření bez výhrady trvat, jinak by novější část elektrárny mohla být považována za součást elektrárny původní a na základě toho za jediný zdroj. V takovém případě by musela nastat právní fikce podle cenového rozhodnutí, že celá elektrárna byla uvedena do provozu v roce, kdy byla uvedena do provozu její novější část (resp. v roce, kdy byla stanovena nižší podpora, nicméně s ohledem na klesající náklady na pořízení těchto zdrojů, docházelo každý rok k poklesu podpory), aby výrobce nemohl uměle navyšovat rozsah podpory, pro jejíž výplatu splnil podmínky, dostavěním dalších částí výrobní a navýšením výkonu elektrárny v pozdějších letech. V případě neosazení samostatného měření u každého ze zdrojů, které mají nárok na odlišnou výši podpory, tedy při naplnění hypotézy výše citované normy, musí výrobce splnit cenovým rozhodnutím stanovenou věcnou podmínku, a to vykázat vyrobenou elektřinu a uplatňovat podporu pouze ve výši, která je nižší z výběru možných podpor. Rada k tomu podotýká, že slovo „výběr“ zde znamená pouze hypotetickou možnost zvolit výši podpory, pokud by výrobce splnil všechny podmínky, včetně cenovým rozhodnutím stanovené podmínky v bodě (1.4.) části B). Ve skutečnosti však o žádný výběr nejde, neboť každý ze zdrojů by v takovém teoretickém případě splnil podmínky pro vznik nároku na konkrétní výši podpory, nelze však vyloučit, že výrobce může požadovat podporu nižší, než na kterou má nárok, ačkoliv by takový postup nedával ekonomický smysl.

Na tomto místě je proto třeba vypořádat námitku účastníka řízení, podle níž se na něj bod (1.4.) části B) cenového rozhodnutí nevztahuje, neboť jmenovaný provozuje dvě výrobní elektřiny, kdy každá z nich sestává z jednoho výrobního zdroje, nikoliv jednu provozovnu sestávající ze dvou zdrojů. V tomto ohledu je třeba reflektovat, že podle údajů zaznamenaných v licenci účastníka řízení se skutečně jedná o dvě samostatné provozovny (FVE Jaroslavice I a FVE Jaroslavice II), kdy každá z nich je tvořena jedním výrobním zdrojem. Současně je však třeba zohlednit, že formální zápis údajů v licenci účastníka řízení bez dalšího nevypovídá o tom, zda se skutečně (materiálně) jedná o dvě technologicky oddělené výrobní elektřiny či nikoliv. Byť lze rozhodnutí o udělení licence považovat za určitý formální správní akt, který osvědčuje splnění podmínek pro udělení a provozování podnikatelského oprávnění v energetických odvětvích, předpokladem takového osvědčení je bezpochyby i to, aby údaje zaznamenané v licenci odpovídaly reálnému stavu výrobního zařízení. V této souvislosti je pak třeba přisvědčit názoru prvostupňového orgánu, že pokud účastník řízení požádal o rozšíření licence na výrobu elektřiny o novou provozovnu FVE Jaroslavice II, neměl správní orgán za situace, kdy účastník řízení veškeré podmínky pro takové rozšíření licence splňoval, jinou možnost než jeho žádosti vyhovět. Energetický regulační úřad je totiž obsahem žádosti o udělení/rozšíření licence vázán a nemůže rozhodovat o jiných otázkách, než jsou jejím předmětem. Ze stejného důvodu pak nelze souhlasit ani s názorem účastníka řízení, že správní orgán tím, že plně vyhověl jeho žádosti o zapsání FVE Jaroslavice II jako samostatné provozovny, vyvolal na straně účastníka řízení dobrou víru a důvěru ve správnost a zákonnost příslušného rozhodnutí o rozšíření licence, neboť správní orgán v zásadě jiným způsobem postupovat nemohl. V případě, kdy je pak účastníku řízení prokazatelně známo, že faktický stav neodpovídá stavu zapsanému na jeho licenci, je jeho dobrá víra a důvěra ve správnost a zákonnost rozhodnutí o udělení/změně licence prolomena právě jeho vědomím o uvedeném

nesouladu. Ostatně odpovědnost za to, aby faktický (reálný) stav výroby elektřiny odpovídal stavu zapsanému v licenci nenese správní orgán, ale právě účastník řízení, neboť je to on, kdo nárokuje výhody s tímto stavem spojené.

Vznikají-li tak v projednávaném případě pochybnosti o souladu skutečného stavu výrobního zařízení a stavu zapsaného v licenci účastníka řízení, pak není možné bez dalšího formální zápis údajů v licenci účastníka řízení bez ohledu na reálný stav výrobního zařízení upřednostnit, stav uvedený v licenci fakticky odpovídá tomu, jak držitel licence vymezil provozovny jakožto prostory určené k výkonu podnikatelské činnosti. Z materiálního hlediska právě skutečný stav energetického zařízení nejlépe vypovídá o oprávněnosti nárokování práv a způsobu plnění povinností držitele licence. V projednávaném případě proto hraje podstatnou roli otázka technologického zapojení výrobních zdrojů, ze kterého je možné usuzovat, zda tyto jednotlivé výrobní zdroje představují součást jedné výroby či samostatně oddělené výroby elektřiny.

V projednávaném případě je přitom nesporné, že oba výrobní zdroje jsou paralelně připojeny přes jedno odběrné místo provozovatele distribuční soustavy. Jakkoliv tato skutečnost již sama o sobě inklinuje k závěru o propojenosti obou výrobních zdrojů, je třeba zohlednit i další specifické okolnosti. Pro tyto účely vycházela Rada z podkladů založených v kontrolním a správním spise, jakož i z jednotlivých vyjádření účastníka řízení, a po jejich zhodnocení dospěla stejně jako prvostupňový orgán k závěru o propojenosti obou výrobních zdrojů. O této skutečnosti patrně nejlépe vypovídá jednopólové schéma zapojení výrobních zdrojů se zákresem jednotlivých elektroměrů, které je součástí kontrolního spisu a z něhož je zřejmé, že elektřina vyrobená v FVE Jaroslavice I není samostatně měřena, ale je dopočítávána mimo jiné prostřednictvím elektroměru měřícího výrobu elektřiny v FVE Jaroslavice II, což bezpochyby naznačuje propojenost obou výrobních zdrojů. Tento závěr podporují též vyjádření účastníka řízení, který mimo jiné sám v průběhu řízení na prvním stupni upozornil, že z technických důvodů není možné umístit podružný elektroměr do FVE Jaroslavice I tak, aby měřil pouze elektřinu vyrobenou v FVE Jaroslavice I, když část výroby FVE Jaroslavice II je připojena právě prostřednictvím FVE Jaroslavice I. Z uvedeného důvodu účastník řízení v minulosti dopočítával elektřinu vyrobenou v FVE Jaroslavice I prostřednictvím údajů naměřených společně pro oba zdroje a údajů naměřených v FVE Jaroslavice II. Ve vyjádření ze dne 23. října 2019, založeném v kontrolním spise pod č. j. 02822-19/2019-ERU, nadto účastník řízení k FVE Jaroslavice I a FVE Jaroslavice II uvedl, že obě části výroby mají společné vyvedení výkonu a jeden přípojný bod. Podle jeho dalšího sdělení pak byl výrobní zdroj realizován ve dvou etapách, a to s dokončením v lednu 2008 (ID výrobního zdroje [REDAKCE]) a v prosinci 2009 (ID výrobního zdroje [REDAKCE]). Účastník řízení současně uvedl, že druhá etapa nemá vlastní protokol, neboť nedošlo ke změně přípojného bodu, změnám na VN části provozovny ani ke změnám v obchodním měření. Jak správně poznamenal již prvostupňový orgán, sám účastník řízení tedy vnímá FVE Jaroslavice I a FVE Jaroslavice II jako dva výrobní zdroje, které jsou součástí jedné výroby elektřiny a takto je i ve skutečnosti provozuje, jakkoliv se v nyní vedeném řízení snaží účelově tvrdit opak.

V souvislosti s výše uvedeným pak nelze přisvědčit námitce účastníka řízení, že i samotní pracovníci Energetického regulačního úřadu jsou názoru, že FVE Jaroslavice II je samostatnou výrobnou s jedním výrobním zdrojem. Rada pro úplnost k této námitce účastníka řízení uvádí, že pro účely vedení přestupkového řízení, resp. pro účely posouzení odpovědnosti za přestupek není relevantní jakékoliv právní hodnocení věci provedené ze strany

kontrolních pracovníků. Uvedl-li tedy kontrolní orgán v interním sdělení Energetického regulačního úřadu č. j. 02822-23/2019-ERU ze dne 17. prosince 2019, které je součástí kontrolního spisu, že „výrobní zdroj FVE Jaroslavice II není sice dalším výrobním zdrojem, který byl uveden do provozu v rámci jedné výroby, tzn. FVE Jaroslavice I, ale je dalším výrobním zdrojem připojeným přes stejné odběrné místo“, nemá takový závěr na hodnocení věci orgánem projednávajícím přestupek žádný vliv, neboť veškeré posouzení takových otázek náleží toliko jemu.

Z výše uvedených důvodů má Rada za to, že bod (1.4.) části B) cenového rozhodnutí je na situaci účastníka řízení plně aplikovatelný, neboť jmenovaný reálně provozuje jedinou výrobu elektřiny, sestávající ze dvou výrobních zdrojů, jejichž technologickou propojenost má Rada na základě výše uvedených skutečností za prokázanou. Z uvedeného důvodu nelze přisvědčit názoru účastníka řízení, že by napadeným rozhodnutím došlo k porušení zásad *nullum crimen sine lege, in dubio mitius* či aplikaci nepřipustné analogie. Účastníku řízení je napadeným rozhodnutím vytýkáno porušení zákonné skutkové podstaty přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, odkazující na § 5 odst. 5 uvedeného zákona, podle něhož je Energetický regulační úřad v roli cenového orgánu oprávněn stanovit věcné podmínky, včetně pravidel a postupů pro stanovení cen, což učinil prostřednictvím cenového rozhodnutí, porušení jehož bodu (1.4.) části B) je účastníku řízení vytýkáno. Účastník řízení přitom podmínky tohoto ustanovení nesplnil, neboť ačkoliv provozuje dva výrobní zdroje splňující podmínky pro uplatnění odlišných podpor, přičemž oba tyto zdroje jsou materiálně součástí jedné výroby elektřiny, nezajistil samostatné měření výroby elektřiny vyrobené z každého tohoto výrobního zdroje elektřiny zvlášť, a přesto uplatňoval pro každý z těchto výrobních zdrojů odlišnou výši podpory.

Nutno konstatovat, že smysl ustanovení bodu (1.4.) části B) cenového rozhodnutí je zřejmý, je jím samostatné měření vyrobené elektřiny ze zařízení, k němuž se vztahuje odlišná výše podpory elektřiny. Tento požadavek by musel být stejně tak vztažen na dvě výroby elektřiny s odlišnou výší podpory, když právní předpisy v daném případě variantu společného měření ze dvou samostatných výroben nepředpokládají, neboť povinnost podle § 23 odst. 3 písm. b) energetického zákona se vztahuje ke každé výrobně elektřiny.

Rada se pak neztotožňuje ani s námitkou účastníka řízení, který s odkazem na vyhlášku o měření elektřiny namítá, že povinnost samostatného měření bylo možné splnit i výpočtem. Ačkoliv vyhláška o měření elektřiny připouští vypočtené údaje jako údaje z měření, jedná se vždy o výjimečné situace upravené touto vyhláškou za splnění specifických podmínek. Přitom výjimky z pravidla je třeba vykládat restriktivně. Vyhláška o měření elektřiny je koncipována tak, že primárně je třeba elektrickou energii měřit příslušnými měřicími zařízeními, v některých případech je možné množství elektrické energie stanovit výpočtem. Takto např. uvedená vyhláška stanovuje výpočet u naměřených údajů (úpravu naměřených údajů) v případě rozdílného umístění předávacího místa a měřicího místa, nebo při odběru nebo dodávce elektřiny měřené na sekundární straně výkonového transformátoru (§ 6 odst. 2), či v případě neoprávněného odběru elektřiny (§ 9). Tato argumentace je však vyloučena již samotným zněním bodu (1.4.) části B) cenového rozhodnutí, který v poslední větě jako hypotézu právní normy uvádí „v případě neosazení samostatného měření“, což jednoznačně inklinuje k závěru, že tuto povinnost nelze splnit jinak než osazením samostatného měřicího zařízení pro každý zdroj s odlišnou výší podpory. Byť by vhodnější formulací bylo „v případě neosazení samostatného měřicího zařízení“, neboť „osadit měření“ není z jazykového hlediska

zcela vhodné sousloví, je z uvedeného ustanovení zřejmé, co je jím požadováno, když povinnost „osadit“ nelze nahradit výpočtem.

Účastník řízení nadto ani nepopírá, že množství vyrobené elektřiny ve FVE Jaroslavice I samostatně neměří, ale stanovuje ho výpočtem. Na základě toho však z jeho strany není splněna podmínka stanovená podle § 5 odst. 5 zákona o cenách a bodu (1.4.) části B) cenového rozhodnutí. V důsledku pak není pravdivé jeho tvrzení, že žádný neoprávněný majetkový prospěch nezískal, když naopak v rozporu s uvedeným ustanovením cenového rozhodnutí nesprávně vykazoval a uplatňoval podporu formou výkupních cen, na základě čehož dostal vyšší podporu, než na kterou měl podle podmínek cenové regulace nárok. Společenskou škodlivost pak v projednávaném případě jednoznačně představuje účastníkem řízení způsobené částečně neoprávněné čerpání peněžních prostředků z veřejných zdrojů.

Rada nicméně uznává, že v projednávaném případě nebylo zjištěno, že by účastník řízení získal podporu, na kterou by mu nárok podle data uvedení obou zdrojů do provozu nevznikl, pokud by splnil výše uvedenou stanovenou věcnou podmínku, neboť nebylo zjištěno, že by vykazoval podporu za neodpovídající množství elektřiny. Zároveň ale nemůže být pochyb o tom, že bod (1.4.) části B) cenového rozhodnutí takovou věcnou podmínku stanoví a účastníkovi řízení to muselo a mělo být zřejmé bez ohledu na to, zda důsledky nedodržení této věcné podmínky (které cenové rozhodnutí výslovně stanoví) jsou tvrdé či nikoliv. Historickým důvodem zavedení této podmínky byl rozvoj fotovoltaických zdrojů v rámci určitých etap, kdy v rámci jedné provozovny vznikaly postupně zdroje s různou výší podpory podle data uvedení do provozu, podmínkou věcnou pak je, aby uplatnění každého nároku na podporu vyrobené elektřiny bylo spojeno s měřením elektřiny vztahujícím se právě ke konkrétnímu zdroji a elektřině, na kterou se vztahuje konkrétní nárok. Takový postup eliminuje i případné dopady nesprávnosti měření, k němuž by mohlo dojít na společném měřicím zařízení.

Spatřuje-li pak účastník řízení nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v tom, že v něm Energetický regulační úřad používá pojmy provozovna, výrobní zdroj a zdroj zavádějícím způsobem, což prezentuje na bodu 103 napadeného rozhodnutí, kde prvostupňový orgán uvedl, že „provozovna Jaroslavice I a provozovna Jaroslavice II jsou dva výrobní zdroje jedné provozovny“, Rada podotýká, že prvostupňový orgán již ve výroku I. napadeného rozhodnutí zavedl pojem „provozovna“ jako součást zkratky pro jednotlivé výrobní zdroje elektřiny, a proto Radě o zamýšleném významu uvedených pojmů zásadní pochybnosti nevznikají. Jakkoliv Rada nepovažuje volbu příslušných zkratek zavedených prvostupňovým orgánem za vhodnou, na rozdíl od účastníka řízení nemá za to, že by zakládala neurčitost či nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. K výkladu relevantních pojmů Rada pro úplnost uvádí, že zatímco pojem „výrobní zdroj“ je definován v § 2 odst. 2 bodu 18. energetického zákona a v tomto smyslu jej užívá i cenové rozhodnutí, pojem „provozovna“ energetický zákon nedefinuje, nicméně lze dovozovat, že jej tento zákon spojuje s předmětem podnikání, tj. samotným rozsahem podnikatelského oprávnění (pojem „provozovna“ užívají zejména § 7, 8 a 9 energetického zákona upravující licenční řízení a tento pojem je zároveň využíván v textu rozhodnutí o udělení/změně/zrušení licence, kdy je výrobní zdroj na licenci vymezena jako provozovna). Uvedené pojmy se nicméně materiálně neliší, významově se v zásadě překrývají a jejich alternativní používání v textu napadeného rozhodnutí nemá vliv na jeho srozumitelnost. V projednávaném případě je problematičnost používání uvedených pojmů nicméně způsobena již samotnou podstatou projednávané věci, když jednotlivé výrobní zdroje, tak jak jsou vymezeny na licenci účastníka řízení, jsou

ve skutečnosti součástí jedné výrobní elektrárny, byť jsou v licenci účastníka řízení uvedeny jako samostatné provozovny.

Nutno konstatovat, že pojem „provozovna“ nevypovídá nic o technickém stavu, jedná se o právní institut vycházející z živnostenského práva. Není např. vyloučeno, aby součástí jedné provozovny byly technologicky dvě výrobní. Výrobní je definována, jak již bylo uvedeno, v § 2 odst. 2 písm. a) bodu 18. energetického zákona. Pokud jde o pojem „zdroj“, ten předpisy energetického práva v technologickém smyslu explicitně nedefinují, nicméně lze ho chápat jako základní technickou výrobní jednotku elektrárny definovanou svým instalovaným výkonem, jak vyplývá například z užití tohoto pojmu v § 4 vyhlášky č. 9/2016 Sb., o postupech registrace podpor u operátora trhu a provedení některých dalších ustanovení zákona o podporovaných zdrojích energie (registrační vyhláška), ve znění pozdějších předpisů.

Závěrem Rada doplňuje, že stejně jako prvostupňový orgán neshledala důvod pro podmíněně upuštění od uložení správního trestu, neboť takový postup by jednak neodpovídal správní praxi Energetického regulačního úřadu, jednak Rada vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného přestupku a zejména k významu chráněného zájmu nepovažuje samotné projednání věci před správním orgánem za dostatečné.

VI. Závěr

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu Rada jako odvolací správní orgán vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, bylo vydáno v souladu s právními předpisy a splňuje požadavky kladené správním řádem na obsah správního rozhodnutí podle § 68 odst. 3 správního řádu. Jelikož nebyl dán žádný důvod pro zrušení či změnu, Rada rozhodla o zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není podle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D., v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

SOLAR 2 s.r.o., prostřednictvím Mgr. Ing. Lukáše Janíčka